

[Edv. Jensen.]

sogne skrider frem, vil der blive eftermiddagsgudstjeneste i endnu flere kirker. Lad mig i en parentes indskyde, at jeg godt kan forstå, at de små sogne med udsigten til, at dette lovforslag går igennem, går imod sammenlægningen, der gudstjenstligt vil stille dem adskilligt ringere end før. Dertil kommer det store antal børnegudstjenester, der som oftest finder sted om eftermiddagen.

Jeg beklager, at udvalgets flertal ikke har ment at kunne tage det mindste hensyn til de mange indvendinger, der er kommet fra mange kirkelige kredse i vort land. Det er ikke for kirkens eller for Guds skyld, vi gerne vil værne den kristne arv og dens rige traditioner, værne om det, der gennem århundreder har været helligt for vort folk, værne søndagen, der er helliget som en hviledag for mennesket, værne om påsken som en ubrydelig helhed fra skærtorsdag aften til påskedags aften, men det er for menneskets skyld og for folkets skyld. Efter vor opfattelse har vi ikke råd til ad lovgivningens vej at række hånd til nedbrydning af noget som helst af det, der er helligt for størstedelen af vort folk.

Vi har ikke råd til at forringe søndagens status som hviledag og som en fredens dag i en forjaget tid, hvor tempoet går mange mennesker på nerverne, hvor det eneste, man søger, netop er hvile og fred, og endelig synes vi ikke, at vi har råd til at svække familielivets muligheder, der er hårdt angrebet i forvejen, og som stadig væk væsentligt knytter sig til søndagen og de kirkelige højtider. For menneskets skyld er søndagen og højtidsdagen givet os, og vi er ikke kommet dertil, hvor vi kan sige, at vi ikke har dem behov, tværtimod. I en tid med megen fritid og dermed rig adgang til at nyde både kulturlivet og forlystelselivet, om man har lyst dertil, og i en tid, hvor lørdag eftermiddag og vel snart hele lørdagen er fri for de fleste, kan vi ikke indse nødvendigheden af, at søndagsfreden skal beskæres med 2 timer, ikke engang med 1 time, og at skærtorsdag og påskelørdag skal tages ind til forlystelse. Vi gør vort folk en uhyre dårlig tjeneste dermed.

Den højtærede justitsminister sagde i sin fremsættelsestale (sp. 848):

„Jeg tror imidlertid, at man på et

område som det foreliggende bør indskrænke sig til at gennemføre sådanne ændringer, som kan påregne en forholdsvis bred tilslutning i befolkningen.“

Det foreliggende forslag har ikke denne brede tilslutning her i det høje ting, og jeg vil tro, at dets tilslutning ude i befolkningen er endnu ringere. Det er, som om den højtærede justitsminister har en følelse af, at dette er et ømtåligt område af lovgive på, og det er rigtigt. Det er så ømtåligt, at det undrer mig meget, at den højtærede justitsminister vil søge at gennemføre forslaget med et yderst beskedent flertal af stemmer. Hvis ikke der mellem anden og tredje behandling bliver foretaget væsentlige ændringer i forslaget, vil jeg anbefale, at man stemmer imod det ved tredje behandling.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Må jeg til den sidste taler gøre den bemærkning, at det naturligvis bliver uhyre vanskeligt for ham og mig at komme på talefod i denne sag.

Jeg erkender selvfølgelig, at det område, vi her behandler, er af ømtålig karakter, men jeg føler mig ingenlunde overbevist om, at det ærede medlem har ret i, at befolkningens overvejende flertal er imod den ændring i helligdagsloven, som jeg har stillet forslag om.

Det ærede medlem sagde om beskyttelsen af gudstjenesten, at den allerede var sikret gennem straffeloven. Det er ikke rigtigt. Vel indeholder straffelovens § 137 bestemmelser sigtende også på at beskytte gudstjenesten, men det drejer sig her alene om forsætlige eller uagtsomme forseelser, medens helligdagslovgivningen, også det forslag, der her er til behandling, går væsentligt videre.

Til det ærede medlem hr. Vagn Bro vil jeg gerne sige, at det er vel ikke helt retfærdigt at påstå, at dette forslag er fremsat på et sent tidspunkt. Det blev fremsat den 6. november i fjor, og det har siden været udvalgsbehandlet. Så vidt jeg erindrer, havde vi det sidste samråd mellem udvalget og mig den 31. januar, og betænkningen er afgivet den 14. februar. Der har været rig anledning for alle kredse, som ønsker at give udtryk for deres uvilje mod dette forslag, til at fremkomme dermed, og der er